

No hi ha justícia

Ho ha hagut de fer ell sol, el pare. Ni tan sols la mascareta pot amagar la tristor que sent en abandonar-me. De fet, no estic segur dels seus sentiments, ni tampoc que ell i tota la família em trobaran a faltar. Potser em tenien simplement per tradició, perquè totes les famílies en tenen un, o més d'un. Potser em canviaran per un altre, segur que és això, jo ja tinc molts anys, em toca desaparèixer, però deixaré un ric testament, ple de vivències familiars. Recordaran totes les hores que he compartit amb tots i amb cadascun d'ells. Recordaran, sobretot, aquells moments tan complicats que han salvat gràcies a mi, a la meua companyia, a la meua ajuda tan incompresa, oblidada, menyspreada. Definitivament, no hi ha justícia. Soc un gat més entre tants, oblidat dins d'un de tants cotxes que esperen a ser desballestats.